

houden de kundigste bacteriologen staande, dat de afleiding van de species uit één grondtype ondenkbaar is. Maar juist daarom kan de Evolutieleer aan de kunstteelt geen steun hoegenaamd ontleenen. Immers wat zij beweert is *niet*, dat het soort *binnen eigen kring*, maar dat het ééne soort in het andere soort gevarieerd is. En hiervoor juist levert de kunstteelt het bewijs *niet*.

Zoo kon ik voortgaan den stoet van bedenkingen nog in lange reeks voor u voorbij te voeren. Doch al verbiedt de tijd dit, overmits anders de critiek uit aesthetisch, ethisch en religieus standpunt niet aan het woord zou komen, toch mag over tweeërlei nog een kort woord hier niet ontbreken: eerst over Darwin's gecoördineerde motieven, dan over de creatio aequivoca. Darwin's vondst blonk in den glans van klaarheid en eenvoud, toen hij aanvankelijk de natural selection als *eenig* motief van evolutie aanpreeste. Doch juist op die bewering zag Darwin zelf zich genoodzaakt terug te komen, en haar onder erkenning van zijn ongelijk te laten varen. De physiologisch indifferente structuurgegevens zijn door de natural selection niet te verklaren. En sinds nam Darwin zelf naast dit mechanische motief, als coördinate motieven, de correlation, de sexual selection en de isolation op, waarvan althans de beide eersten elke poging om ze mechanisch te verklaren tarten, en luide om organische verklaring roepen, doch dan ook daardoor het oorspronkelijk beweren logenstraffen en geheel de theorie in haar wortel aantasten. — En nu nog ten slotte een kort woord over het *omne vivum ex ovo*. De Evolutie-theorie, het spreekt van zelf, kan niet uitgaan van een *geschapen* groep Moneren, waaruit door Selectie allengs cytoden en kerncellen als protisten, en wat uit deze allengs is opgebouwd, voortkwamen. Dan toch bleef het uitgangspunt *een wonder*, en de kloof tusschen de anorganische en de organische wereld absoluut. Ze moet dus stellen dat de Moneren uit eiwitachtige koolstofverbindingen chemisch ontstaan zijn, of wilt ge dat chemisch het leven opkwam uit het levenlooze. Talloos zijn dan ook de pogingen die zijn aangewend, om die vondst aller vondsten aan het licht te brengen, maar zonder onderscheid zijn ze op een jammerlijk